



Nieuwsbrief

Jon & Anja Erickson



januari 2007

En Paulus kreeg in de nacht een gezicht; er stond een Macedonisch man, die hem toeriep: Steek over naar Macedonië en help ons. Toen hij het gezicht gezien had, zochten wij dadelijk gelegenheid om naar Macedonië te vertrekken, daar wij eruit opmaakten, dat God ons had geroepen om hun het evangelie te verkondigen.

Handelingen 16: 9 en 10.



Tussen Kerst en Oud en Nieuw

Of we nog aan slapen toekomen vannacht, dat denken we niet. Het is 4 uur in de ochtend van 28 december. Er is een feestje gaande bij de burens. Door de grote luidsprekers weergalmt de muziek de hele nacht door. Maar dat is niet de reden waarom we wakker zijn.

Zoals elk jaar komen alle Manochristenen samen voor de kerstviering. De christenen komen uit de verschillende omringende dorpen. Niet een dag maar vaak een dag of drie. Dit jaar was het feest twee dorpen verderop.

De zondag voor kerst zijn we vroeg weggegaan. In de eerste twee uren druppelt iedereen binnen.

Van elke dorpskerk bracht het koor een lied. Dit werd gevolgd door een bijbelstudie.

Na het middagmaal maakten de dopelingen zich gereed. In de meeste Afrikaanse landen worden alleen met Kerst en Pasen nieuw gelovigen gedoopt. In een lange stoet van toch wel zeker honderd man, liepen we langs de weg. Niet zo heel ver, maar 15 minuten lopen. Het dorp Bawenta ligt aan een geasfalteerde weg tussen N'Zerekoré en Lola. Takken werden op het midden van de weg gelegd om automobilisten te waarschuwen zodat ze vaart zouden minderen. (i.p.v. de rode driehoek die wij kennen.) In een klein kreekje werden de dertig dopelingen gedoopt. Van jong (13) tot oud (70). Dit is altijd een groot feest met dans en veel gezang.

Na zo'n twee uur keerde iedereen weer terug naar de kerk van Bawenta.

Wij waren al terug toen we plots een klaagzang hoorden. Meteen dachten we aan een ongeluk.

Een taxi had geen vaart geminderd en raakte de macht over het stuur kwijt toen hij een groep mensen en kinderen zag. Hierbij reed hij op 5 kinderen in. Twee van hen hadden wat kleine schrammen, 1 jongen een schouder uit de kom. Een meisje was van de weg geslingerd en was hierdoor een paar minuten buiten bewustzijn. Ze kwam al bij toen wij bij hen kwamen. Een jongen van 14, Henri, was er slechter aan toe. Hij is de zoon van goede vriend en van ons. Hij was buiten bewustzijn en ademde moeilijk. Hij had ook een flinke hoofdwond. Zijn hoofdhuid lag open. Ook lag hij een aantal meters verder van de weg af. Zo op het eerst waren er verder geen verwondingen te zien.

Opnieuw is er dan het dilemma. De kliniek is niet open en we hebben het personeel niet om zo'n ernstig gewonde te verzorgen. Wat doe je? We hebben hem meegenomen naar de kliniek om de eerste hulp te geven. Al onderweg begon hij met stuipjes. Na overleg hebben we besloten om alles te doen wat in ons vermogen ligt om hem te verzorgen. Men redeneerde ook dat er in de kerstperiode in het gemeenteziekenhuis

waarschijnlijk niemand beschikbaar zou zijn. Ook zou daar niet de mogelijkheid van het geven van zuurstof zijn.

Tot middernacht hebben we hem gestabiliseerd en zijn hoofdwond verzorgd. Er zat veel vuil in. Daar was ook een tweede hoofdwond, achter op zijn hoofd. Het gat was niet zo groot als bovenop.

Vierentwintig uur per dag zat er iemand naast hem. Henri was in een coma. Het ademen ging moeilijk, hij had koorts, de hartslag ging op en neer. Vanochtend dachten we dat Henri wat vooruitgang boekte. Hij was rustiger, begon wat te hoesten, de stuip trekkingen werden minder.

Vannacht werden we om half 3 gewekt met de mededeling dat Henri was overleden. De Here heeft hem thuisgehaald en hem uit zijn strijd verlost. Na drie dagen was hij nog niet uit de coma ontwaakt.

De Here alleen weet wat de beschadiging van de hersenen was.

Bid voor de ouders en familie. Henri was hun oudste zoon. Drie jaar geleden had hij zijn zusje uit het vuur gered. We hebben haar toen ook verzorgd.



Kliniek

Waar zijn de zendelingen van deze dag?
Wie wil komen werken in een kliniek in Guinee?
Wie wil daar zijn leven aan geven?

Er is een administrateur/team leider gevonden voor Hoop Kliniek! Het zijn Stephen en Lori Albright.

Zij zijn zendelingen met de CAMA en hebben de afgelopen 10 jaar onder de Fulani mensen gewerkt.

Wat een gebedsverhoring. Een echtpaar dat al ervaring heeft in Guinee zelf.

Ze hopen eind februari naar het zuiden van Guinee te verhuizen.

Anja werkt aan de vertaling van een goed bijscholingsprogramma voor verpleegkundigen. Een cursus die veel aandacht geeft aan het diagnosticeren en behandelen. Dit is de afdeling die we als eerst goed draaiende willen hebben. Het is wel een hele klus om de juiste franse termen te vinden. Ze werkt er elke dag zo'n 6 tot 8 uur aan.

Jon coördineert het werk aan de constructie van de kliniek. Tijdens ons verlof zijn er een garage en werkplaats gebouwd. Dit moet afgewerkt worden zodat al het gereedschap en alles wat met onderhoud te maken heeft overgeplaatst kan worden.

Jaques Mamy, de oudste zoon van Nowei en Moises, werkt in Mali in een zendingsziekenhuis. Hij volgt daar een opleiding in administratie. Op het moment werkt hij in de apotheek en leert om een goede inventaris bij te houden van alle medicijnen die er zijn.

Yeida Mamy, de derde zoon van Nowei en Moises, is al ruim 2½ jaar in Bongolo, Gabon. Hij volgt daar de verpleegopleiding. Begin februari studeert hij af. Hierna zal hij nog een aantal maanden blijven want hij heeft interesse getoond in het werken in het laboratorium. We willen dat hij in het ziekenhuis in Bongolo zoveel mogelijk ervaring op doet. Wanneer Hoop Kliniek weer open gaat zal hij terug keren naar Guinee. Tevens toont hij interesse in de röntgenafdeling. Ook hierin zal hij het een en ander leren.

Robert en Tracy hebben het eerste trimester achter de rug van hun franse taalstudie. Het gaat goed.

Eind november kwamen de artsen, Huyen en Tim voor een kijkje. Het was een goed bezoek. Met z'n allen zoeken we de Heer of Hoop Kliniek inderdaad de plek is waar zij zullen gaan werken.

Bid voor wijsheid.

Kerk in Lomou

Het was bemoedigend om te zien dat de gelovigen in Lomou trouw bijeen komen. We zijn al twee keer geweest en een vaste groep van 20 personen komen bijeen. Er is ook een stuk land gevonden waar ze hun kerk willen bouwen. Dit heeft wel een tijdje geduurd daar het onduidelijk was van wie het stuk land was. De laatste details moeten nog wel uitgewerkt worden maar het ziet er gunstig uit voor de kerk van Lomou.

Oudejaarsdag gaan we er weer naar toe.

Dankpunten:

- * Dat een goed bijscholingsprogramma gevonden is
- * Een goede terugkomst in N'Zao
- * Voor de kerk in Lomou



Gebedspunten:

- * Voor de ouders van Henri. Dat de Heer vertroosting geeft
- * Voor zendelingen voor Hoop Kliniek
- * Op 20 januari zullen we een sollicitatiedag hebben voor Guineese verpleegkundigen. Bid dat God ons leidt voor het aannemen van de juiste mensen.
- * Dat Hoop Kliniek zijn deuren snel kan openen
- * Het vertaalwerk en opzet van het bijscholingsprogramma

*We besluiten om u een
Heel goed en gezegend
2007*

*toe te wensen,
Jon en Anja Erickson*

Heeft u de nieuwsbrief per post gekregen, maar wilt u hem voortaan per e-mail ontvangen, dan kunt u dit aangeven. (tfcerickson@cama.nl).

Graag e-mail - en huisadreswijzigingen doorgeven, zodat we de administratie up-to-date kunnen houden. R.v.R.



www.hopeclinicguinee.org

Veldadres:

Anja & Jon Erickson
CAMA Services
BP 438
Conakry, Guinee
West-Afrika
ericksonja@cama.nl

CAMA zending kantoor:

Amersfoortseweg 44
3951 LC Maarn
Tel: 0343 – 443392
Fax: 0343 – 441404
zending@cama.nl
www.cama.nl

Thuisfrontcommissie:

Jan & Renée van Rijswoud
(o.a. nieuwsbrief)
Bredehof 48
3075 DG Rotterdam
010 – 4193246
tfcerickson@cama.nl

Ondersteuning:

Giro 309400, CAMA, Maarn
o.v.v. 'onderhoud A. Erickson'
Leden van Pinkstergemeente
Rotterdam-Zuid: Giro 282682,

Cees & Yvon Melskens
Riddergracht 6
3161 NG Rhoon
010 – 5013348